

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/50/2022
Identifikačné číslo spisu:	8708203982
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8708203982.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej, v spore žalobcu Okresné stavebné bytové družstvo Poprad, Moyzesova 3368, Poprad, IČO: 36 168 815, zastúpeného spoločnosťou Hudzík & Partners s.r.o., Mnoheľova 15, Poprad, IČO: 47 251 654, proti žalovanému JUDr. I. E., nar. XX. W. XXXX, C. XX, C. Y. G., zastúpenému advokátom Mgr. Jurajom Berčom, J. Hanulu 19, Spišská Nová Ves, o zaplatenie 8 797,69 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. októbra 2021 č. k. 3Cob/15/2021-328, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 22. decembra 2020 č. k. 18Cb/85/2008-280 uložil žalovanému povinnosť, aby žalobcovi zaplatil 8 797,69 eura s príslušenstvom, konanie o zaplatenie 99,99 eura s príslušenstvom zastavil, v prevyšujúcej časti týkajúcej sa časti úrokov z omeškania žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo sporových strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázať, že dňa 28. apríla 2005 žalovaný ako advokát a žalobca zastúpený Mgr. V. C. a Q. Q. podpísali zmluvu o poskytovaní právnych služieb, kde v článku II vymedzili predmet poskytovania objednaných právnych služieb ako aj ďalšie služby súvisiace s organizovaním ZD v apríli 2005. V článku III a IV zmluvy bola dohodnutá odmena za poskytovanie právnych služieb a predmetná zmluva mala byť účinná od 1. júna 2005 do 31. decembra 2005. Na základe tejto zmluvy boli vystavené faktúry, na ktorých sa nachádza podpis a pečiatka žalovaného advokáta, a to faktúra 25/2 vyhotovená 14. júna 2005, splatná 1. júla 2005 na sumu 400 000 Sk, kde bola vyfakturovaná odmena v zmysle článku III zmluvy, faktúra 25/3 z 23. júna 2005 na sumu 35 039 Sk splatná v rovnaký deň ako bola vystavená, kde boli fakturované režijné náklady v zmysle prílohy k zmluve, ďalej faktúra na sumu 30 000 Sk splatná 22. júla 2005 č. 25/4 za poskytovanie právnych služieb

v mesiaci jún 2005 a faktúra vystavená dňa 28. júla 2005 na sumu 30 000 Sk pod č. 25/6 za právne služby v mesiaci júl 2005 splatná 11. augusta 2005. Každá jedna z faktúr je opatrená došlou pečiatkou žalobcu a bolo jej pridelené číslo. Podľa uvedenej pečiatky súčasťou týchto faktúr, ktoré boli doručené žalobcovi 27. júla 2005 a posledná 2. augusta 2005, mali byť aj prílohy v počte od 2 do 3 listín. Prílohy k faktúram neboli predložené žalobcom ani žalovaným. Z likvidačných listov k faktúram mal súd prvej inštancie preukázané kedy a v akej výške došlo k úhrade vystavených faktúr, pričom uvedené mal preukázané aj z výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 9. augusta 2005, ktorý je podpísaný žalovaným, kedy osobne prevzal sumu 35 039 Sk od žalobcu a z výpisov z bankového účtu žalobcu o poukázaní sumy 2x30 000 Sk, 1x120 000 Sk a 1x50 000 Sk na účet žalovaného, čo žalobca preukázal listinnými dôkazmi. Žalobca považoval zmluvu so žalovaným o poskytovaní právnych služieb za neplatnú a z tohto titulu si uplatnil vrátenie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného. Žalobca konajúcimi osobami Mgr. C. a Q. Q. podpísal 28. apríla 2005 zmluvu so žalovaným, ktorá bola uzavretá na dobu od 1. júna 2005 do 31. decembra 2005, pričom osoby, ktoré zmluvu za žalobcu podpísali, neboli v tom čase zapísané v Obchodnom registri OS Prešov ako osoby oprávnené konať za žalobcu, kedy podľa úplného výpisu z Obchodného registra z tej doby členmi predstavenstva boli v období od 8. júna 2005 do 26. augusta 2005 Mgr. Smolen ako predseda predstavenstva a Štefan Dugas ako podpredseda predstavenstva so vznikom funkcie 27. apríla 2005. Zápis členov predstavenstva do Obchodného registra mal deklaratórny účinok, konštitutívny účinok má už rozhodnutie zhromaždenia delegátov nastať už dňom, kedy sa rozhodlo o určitej skutočnosti. Dňa 27. apríla 2005 sa konalo náhradné ZD, ktoré zvolalo predstavenstvo pod vedením Mgr. C. vo veľkej zasadačke Mestského úradu v Poprade, na ktorom bolo prijaté uznesenie, ktoré bolo napadnuté žalobou na Okresnom súde v Poprade, kde žalobkyňou bola členka družstva a žiadala vysloviť neplatnosť prijatého uznesenia. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 16Cb/108/2005 a vo veci bolo rozhodnuté dňa 17. mája 2006 tak, že súd určil uznesenie z náhradného zhromaždenia delegátov zo dňa 27. apríla 2005 za neplatné. Dôvodom neplatnosti bola práve skutočnosť, že predstavenstvo družstva nevypracovalo po 29. novembri 2001 platné zásady, podľa ktorých by sa volili delegáti a ich náhradníci na ZD. V ten istý deň sa konalo náhradné ZD o 20.00 hod. v priestoroch spoločnosti Gas and Oil spol. s r.o. Poprad, ktoré bolo zvolané predstavenstvom pod vedením Kurta Kawascha. Toto náhradné ZD bolo napadnuté žalobou na Okresnom súde v Poprade v konaní vedenom pod sp. zn. 16Cb/192/2005, kedy člen družstva žiadal o určenie neplatnosti uznesenia z náhradného ZD, ako dôvod uvádzal, že takéto ZD sa nikdy nekonalo a písomné doklady o tejto schôdzi boli vyhotovené fiktívne. Túto žalobu žalobca písomným podaním zo dňa 6. júna 2006 zobral späť z dôvodu, že je potvrdené, že dňa 27. apríla 2005 o 20.00 hod. sa nikdy reálne nezvolalo zasadanie zhromaždenia delegátov OSBD Poprad a preto zo strany žalobcu už nie je záujem žiadať o určenie tejto neplatnosti. Konanie bolo preto uznesením zo dňa 8. júla 2006 zastavené a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29. júna 2006. Na základe Zhromaždenia delegátov z 27. apríla 2005 bol podaný návrh 29. apríla 2005 na zmenu zápisu členov predstavenstva žalovaného. Registrový súd žiadanú zmenu zapísal 8. júna 2005 a uvedené zloženie členov predstavenstva pod vedením Mgr. V. C. ako predsedu predstavenstva bolo zapísané v obchodnom registri až do 27. augusta 2005 so vznikom funkcie 27. apríla 2005, kedy došlo k zmene zápisu v obchodnom registri, avšak otázka správnosti rozhodnutia registrového súdu z 24. augusta 2005 bola predmetom mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora vedeného na Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 5MOBdo/2/06, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Prešov z 24. augusta 2005 č. k. 2Nsre 101/05, Dr 475P-210 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, o ktorom následne rozhodol Okresný súd v Prešove. Súd prvej inštancie skonštatoval, že na základe náhradného ZD konaného taktiež 27.4.2005, avšak predstavenstvom pod vedením Kurta Kawascha bol podaný návrh na zmenu údajov v Obchodnom registri dňa 3.5.2005, kedy Registrový súd odmietol vykonať zmenu zápisových údajov a taktiež následne dňa 10.6.2005 bol podaný návrh, kedy opätovne registrový súd odmietol vykonať zmenu zápisových údajov. K zmene zapísaných údajov došlo až dňa 24. augusta 2005, kedy bolo zapísané predstavenstvo pod vedením Kurta Kawascha do Obchodného registra so vznikom funkcie u niektorých členov k 27. aprílu 2005 a u niektorých k 28. aprílu 2005.

3. Nesporným faktom podľa súdu prvej inštancie bolo, že v rozhodnom období, kedy bola zmluva podpísaná, resp. predtým, a to dňa 27. apríla 2005, sa uskutočnili dve zhromaždenia delegátov žalobcu zvolané inými osobami, ktoré v tom čase vytvárali dve predstavenstvá žalobcu. Dôležitou skutočnosťou

je fakt, že rozhodnutie zhromaždenia delegátov má samo o sebe právotvorné účinky, zápis do obchodného registra je len deklaratórnym potvrdením platného právneho stavu. Tretia osoba môže namietať zverejnené znenie v obchodnom registri len vtedy, ak nemala vedomosť o skutočnosti, ktorá má právotvorný účinok. Predmetom žaloby bolo zaplatenie za služby vykonané tak pred uzavretím zmluvy v období apríl - máj 2005, ako aj za obdobie jún až júl 2005. V tomto prípade je podstatný fakt, že žalovaný sa priamo zúčastnil zhromaždenia delegátov dňa 27. apríla 2005 na Mestskom úrade v Poprade, a aj následne bol informovaný o tom, že sa konalo v rovnaký deň aj ďalšie zhromaždenie delegátov žalobcu zvolané predstavenstvom pod vedením Kurta Kawascha. Vnútorne rozpory u žalobcu týkajúce sa členov štatutárneho orgánu, ako aj kontrolnej komisie a neprehľadná situácia, ktorá u žalobcu trvá už niekoľko rokov, nemôže byť na ujmu tretích osôb, ktoré vstupujú do zmluvného vzťahu v dobrej viere, že zmluvu uzatvárajú s osobami, ktoré sú na to oprávnené. Pokiaľ ide o obdobie apríl - máj 2005, žalovaný uviedol na pojednávaní, že tu pravdepodobne uzavrel ústnu zmluvu s predstavenstvom, kedy jednal s Mgr. C. o poskytnutí služieb, ktoré boli následne predmetom písomnej zmluvy, čo sa malo odraziť aj v písomne vyhotovenej zmluve 28. apríla 2005 (úvodné ustanovenie čl. I zmluvy). Žalovaný nepreukázal v konaní svoje tvrdenie, ktoré by oprávňovalo žalovaného fakturovať služby za mesiace apríl-máj 2005, keďže neexistoval žiaden zmluvný základ. Žalovaný v tomto smere neunesol bremeno tvrdenia, naopak žalobca preukázal, že v tomto období žalovaným neboli poskytované žiadne právne služby pre žalobcu.

4. Dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 28. apríla 2005 Zmluvu o poskytovaní právnych služieb a prílohou k zmluve bolo vyúčtovanie materiálnotechnického zabezpečenia činnosti predstavenstva žalobcu. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v súlade s článkom III. bod 1 zmluvy právnomu predchodcovi žalobcu vznikol nárok na odmenu za jeho činnosť vo výške a spôsobom dohodnutým v zmluve, a to za predpokladu, že vykoná činnosť resp. poskytne dohodnuté služby. Súd prvej inštancie taktiež skonštatoval, že zo znenia zmluvy nie je možné vyvodiť záver, aby čo i len nejaká časť dohodnutej odmeny mala charakter paušálnej odmeny, na ktorú by vznikol žalovanému nárok bez ohľadu na to, či bola alebo nebola služba reálne poskytnutá. Žalovaný od počiatku popieral prevzatie finančných prostriedkov od žalobcu a dokonca aj vystavenie faktúr. Následne v júli 2018 pripustil prevzatie sumy 35 039 Sk od žalobcu (čl. 192), avšak nespomínal si, že by on vystavoval faktúry a uviedol možnosť vystavenia faktúr inou osobou a nevedel si vysvetliť jeho podpis a pečiatku na faktúrach. Po predložení originálov listín od žalobcu nenamietal listinné dôkazy preukazujúce tvrdenia žalobcu, i keď uznal len prevzatie vyššie spomínanej sumy, ktorú odmieta vydať žalobcovi. K ďalším sumám, ktoré mali byť pripísané na jeho účet, sa nevyjadril. K rozsahu poskytnutých služieb teda neuviedol nič konkrétne a nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval jeho tvrdenie o poskytnutých právnych službách žalobcu v rozhodnom období. Argument, že účtovníctvo už nemá k dispozícii, neobstojí, keďže žaloba podaná ešte v roku 2008 a ide o osobu, ktorá je advokátom, teda osobou práva znalou, u ktorej sa predpokladá znalosť právnych predpisov. Žalovaný namietal aktívnu legitimáciu žalobcu v súvislosti so zápismi členov predstavenstva žalobcu do Obchodného registra a množstvom konaní, ktoré prebiehali na Okresnom súde v Prešove a Krajskom súde v Prešove.

5. V súvislosti so skúmaním aktívnej legitimácie žalobcu súd prvej inštancie vychádzal zo zápisu v Obchodnom registri žalobcu, pričom dospel k záveru, že žalobca vznikol zápisom do obchodného registra dňa 20. decembra 1996, kedy pôvodný žalobca bol zrušený bez likvidácie rozdelením na dva právne subjekty tak, že vzniklo OSBD Poprad a Bytové družstvo Kežmarok s tým, že oba prevzali práva a povinnosti zrušeného družstva podľa delimitačného protokolu, a doposiaľ je zapísaný v obchodnom registri a nie je podstatná okolnosť, či koná prostredníctvom predstavenstva pod vedením Kurta Kawascha, alebo nejakej inej osoby. Žalobca v tomto spore je aktívne legitimovaným subjektom.

6. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že obsahom toho, čo mal poskytovať žalovaný žalobcovi na základe zmluvy, neboli právne služby, keď sám žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že pred dňom 28. aprílom 2005 poskytol finančné aj hmotné prostriedky na to, aby sa mohlo konať ZD 27. apríla 2005, platil úkony súvisiace s identifikáciou, požičiaval auto, poskytol PC, telefón, fax a výsledkom jeho práce neboli reálne právne služby tak ako to vyplýva zo zmluvy. Podstatné v tomto spore bolo vyriešiť ako predbežnú otázku platnosť zmluvy o poskytovaní právnych služieb z 28. apríla 2005. Osoby, ktoré za

žalobcu zmluvu podpísali, neboli v tom čase oprávnené konať za žalobcu, a to ani Mgr. C., ani Q. Q., čo uznal aj sám žalovaný vo svojej výpovedi, preto z ich strany takéto konanie nemohlo zaväzovať žalobcu vo vzťahu k žalovanému. Pre takéto posúdenie nie sú rozhodujúce ďalšie konania, ktoré prebiehali na súdoch. Uvedená okolnosť, teda spôsobuje neplatnosť zmluvy o právnych službách, pričom ďalšou okolnosťou, ktorá spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy je neurčitosť a nezrozumiteľnosť jej ustanovení. Zmluva trpí vadou neurčitosti a nezrozumiteľnosti čo do vymedzenia predmetu činnosti ako aj dohodnutej odplaty, keď podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právny úkon musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

7. Keďže súd prvej inštancie posúdil zmluvu o poskytovaní právnych služieb ako zmluvu neplatnú, žalovaný má povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie, ktoré prijal od žalobcu v podobe vyplatenia finančných súm na základe vystavených faktúr.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, pretože pomer úspechu a neúspechu sporových strán bol viacmenej rovnaký, keď úspech žalobcu v konaní predstavoval v percentuálnom vyjadrení 47% a úspech žalovaného 53%. Po odčítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného by mal žalovaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 6%. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z pomeru úspechu, ktorý je základným meradlom pre nárok na náhradu trov konania. Ak mal žalobca v spore úspech len čiastočný, potom sa náhrada trov pomerne rozdelí, avšak aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech, teda aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo sporových strán. Ak sa v spore navzájom vyvážia úspech a neúspech, náhradu trov sa spravidla neprizná žiadnej zo strán sporu, k čomu sa súd priklonil aj v tomto prípade a rozhodol tak, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania.

9. Na odvolanie žalovaného v rozsahu výroku o jeho povinnosti zaplatiť žalobcovi 8 797,69 eura s príslušenstvom a výroku o trovách konania Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo 14. októbra 2021, č. k. 3Cob/15/2021-328 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. a IV. výroku podľa § 387 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej iba ako „CSP“) potvrdil. Zároveň podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

10. V odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval, že pri preskúmvaní napadnutého rozsudku bol viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok súdu prvej inštancie preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia v zmysle uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu potvrdiť.

11. Odvolací súd posúdil, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, a to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní. Uvedol, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkázal. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. dopĺňať rozhodnutie súdu prvej inštancie a len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uviedol, že rozhodovacej

činnosti odvolacieho súdu mu je známa skutočnosť, že uznesenia zhromaždení delegátov konaných 19. júna 2003 a 25. septembra 2003 boli súdom vyhlásené za neplatné. Rovnako mu je však známa aj skutočnosť, že nikdy nebolo vyhlásené za neplatné uznesenie prijaté zhromaždením delegátov žalobcu konaným 27. apríla 2005, ktorým boli zvolení noví predseda a členovia predstavenstva žalobcu, na základe ktorého sú tieto osoby od 27. augusta 2005 zapísané do obchodného registra.

12. Taktiež odvolací súd uviedol, že pokiaľ sa žalovaný domnieval, že zrušením uznesenia Krajského súdu v Prešove z 3. mája 2018 Najvyšším súdom Slovenskej republiky bol vytvorený priestor, aby strany mohli podať návrh na zosúladenie zapísaných údajov v obchodnom registri, odvolací súd v predmetnej veci už uznesením z 15. októbra 2020, sp. zn. 3Cob/54/2020 opakovane rozhodol tak, že potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie. Keďže predmetný rozsudok bol vydaný až po rozhodnutí odvolacieho súdu o podnete na dosiahnutie zhody medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v obchodnom registri, tvrdenie žalovaného, že tento rozsudok je predčasný, neobstojí.

13. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného, že nie je pravdou, že práca nebola nikdy vykonaná, odvolací súd skonštatoval, že v tomto prípade bola rozhodujúcou okolnosť, že zmluva o poskytovaní právnych služieb nebola platná, a to z dôvodu, že v mene žalobcu ju podpísali osoby, ktoré neboli v jeho mene oprávnené konať. Súčasne mal odvolací súd za to, že ak žalovaný v prvoinštančnom konaní k rozsahu poskytnutých služieb neuviedol nič konkrétne a nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval jeho tvrdenie o poskytnutých právnych službách žalobcu v rozhodnom období (čo je zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozsudku), nemôže byť pravdivým ani jeho vyššie uvedené tvrdenie.

14. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti I. a IV. výroku a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

15. Namietal, že odvolací súd v zásade iba odkázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, pričom ani skutočnosti, ktoré uviedol na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie (v bodoch 10., 11. a 12. odôvodnenia) nie sú dostatočné na to, aby mohlo byť právo žalovaného na spravodlivý proces považované za neporušené. Uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný, arbitrárny a nezákonný ohľadne podstaty sporu spočívajúcej v tom, či strany sporu platne uzatvorili zmluvu o poskytovaní právnych služieb, resp. či žalovaný dodal žalobcovi služby, ktoré fakturoval, a tiež spočívajúcej v posúdení, či za žalobcu v tomto konaní konajú osoby, ktoré sú na to oprávnené, či plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie žalobcu v tomto konaní je platné, a či vôbec osoby konajúce za žalobcu po roku 2003 sú oprávnené za žalobcu konať. Uviedol, že na úspech žalobcu v konaní by bolo potrebné preukázať, že najneskôr od roku 2005 bola štatutárnym orgánom žalobcu osoba, ktorá v mene žalobcu udelila plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu, na základe ktorého advokát podal v mene žalobcu dňa 28. apríla 2008 žalobu na Okresnom súde Poprad a že osoba, ktorá v mene žalobcu udelila plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu advokátskou kanceláriou Hudzík & Partners, s. r. o., ktorá dňa 6. februára 2011 navrhla zmeniť žalobný petit, a ktorá v konaní až do jeho právoplatného skončenia vystupovala ako právny zástupca žalobcu. Uvedenú skutočnosť žalovaný namietal v bode 9. podaného odvolania, odvolací súd však absolútne opomenul vysporiadať sa s touto skutočnosťou, najmä s rozsudkom Okresného súdu Poprad z 21. januára 2008, sp. zn. 16Cb/1/2006, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 11. januára 2010, sp. zn. 5Cob/1/2009 nadobudol právoplatnosť dňa 11. januára 2010 a súd ním určil, že uznesenie náhradného zhromaždenia delegátov zo dňa 26. mája 2005 je neplatné. Na tomto náhradnom zhromaždení delegátov mali byť do svojich funkcií v predstavenstve zvolení Kurt Kawasch, konajúci ako predseda predstavenstva, MUDr. Ľudovít Bielik, konajúci ako podpredseda predstavenstva a Ing. Miroslav Šim, konajúci ako podpredseda predstavenstva, pričom z výpisu z obchodného registra žalobcu vyplýva, že tieto osoby majú byť vo svojich funkciách od 28. apríla 2005, teda na základe zhromaždenia delegátov konaného dňa 27. apríla 2005 vo večerných hodinách. Zo súdneho spisu vedeného Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 18Cb/19/2008 vyplýva, že síce neexistuje meritórne rozhodnutie týkajúce sa zhromaždenia delegátov žalobcu zo dňa 27. apríla 2005 vo večerných hodinách, ale zároveň z neho vyplýva, že návrh na zápis

zmien v obchodnom registri podaný žalobcom, v mene ktorého konal Kurt Kawasch a Ing. Miroslav Sim dňa 3. Mája 2005 pod sp. zn. 2Re/525/2005, súd odmietol. Práve v tomto konaní sa žalobca domáhal zápisu zmien na základe zhromaždenia delegátov zo dňa 27. apríla 2005 konaného vo večerných hodinách. Z tohto je zrejmé, že obchodný register nikdy nerozhodol o vykonaní zápisu zmien prijatých na zhromaždení delegátov konanom dňa 27. apríla 2005 vo večerných hodinách. Následný návrh na zápis zmien, opäť v mene žalobcu podaný Kurtom Kawaschom a Ing. Miroslavom Simom bol podaný po odmietnutí vykonania zápisu v konaní 2Re/525/2005 a bol vedený pod sp. zn. 4Re/299/2005. Obsahovo bol tento nový návrh totožný s návrhom v konaní 2Re/525/2005, ale toto nové podanie sa opieralo o uznesenie z náhradného zhromaždenia delegátov zo dňa 26. mája 2005, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté, že uznesenia sú neplatné. Zo súdneho spisu vedeného Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 18Cb/19/2008 nepochybne vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 16Cb/148/2007 zo dňa 3. novembra 2011 bolo rozhodnuté, že uznesenie zo zhromaždenia delegátov zo dňa 31. mája 2007 je neplatné, vec je právoplatne skončená. Vyššie uvedené skutočnosti vyplývajúce z uvedeného konania boli sudkyňi Okresného súdu Poprad známe z jej úradnej činnosti najneskôr dňa 16. októbra 2020, kedy vydala rozsudok v právnej veci 18Cb/19/2008, avšak tieto skutočnosti vôbec nezohľadnila v rozhodovaní v tejto právnej veci.

16. Ďalej dovolateľ uviedol, že plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu v tomto konaní pre JUDr. Pavla Zavackého za žalobcu podpísali dňa 12. júla 2006 Kurt Kawasch vystupujúci ako predseda predstavenstva a Ing. Štefan Péter ako člen predstavenstva, ktoré vzhľadom na vyššie uvedené neboli v rozhodnom čase štatutárnymi zástupcami žalobcu. Rovnako tak plnomocenstvo pre advokátsku kanceláriu Hudzík-Novýsedlák Partners, v.o.s. podpísal dňa 13. januára 2011 Kurt Kawasch, ktorý rovnako nebol v rozhodnom období vo funkcii štatutárneho zástupcu žalobcu platne. Z toho pohľadu nie je možné považovať udelené plnomocenstvá za platné. Uvedenú vadu v konaní však konajúce súdy neodstránili napriek tomu, že žalovaný ju vo svojom odvolaní (bod 9.) namietal. Udelenie plnomocenstva je dvojstranným právnym úkonom, kedy splnomocniteľ plnú moc udeľuje a splnomocnenec ju svojím prejavom prijíma. Listina označená ako Plnomocenstvo zo dňa 12. júla 2006 neobsahuje ani zmienku o jeho prijatí. Odvolací súd sa taktiež podľa názoru dovolateľa nijako nevysporiadal s odvolacou námietkou, že aj uznesenia zo zhromaždení delegátov žalobcu z dní 19. marca 2003 a 25. septembra 2003, na ktorých mali byť do predstavenstva zvolení Kurt Kawasch a Ing. Miroslav Sim, boli Krajským súdom v Prešove (v konaniach sp. zn. 2Cbs/6/03 a 2Cbs/8/2004) určené za neplatné.

17. Žalobca predložil v súdnom konaní plnomocenstvo na zastupovanie advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária Hudzík - Novýsedlák Partners, v.o.s., Mnoheľova 830/25, Poprad, IČO 47 232 510. Z napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, ako aj z rozsudku súdu prvej inštancie je zjavné, že právnym zástupcom žalobcu je obchodná spoločnosť Advokátska kancelária Hudzík & Partners s.r.o., Mnoheľova 830/15, Poprad, IČO 47 251 654. Z obsahu súdneho spisu je zjavné, že sa v ňom nenachádza žiadny doklad, že právnym zástupcom by mala byť Advokátska kancelária Hudzík & Partners s.r.o. Naproti tomu Advokátska kancelária Hudzík - Novýsedlák Partners, v.o.s. zanikla s likvidáciou dňa 27. mája 2015, kedy bola vymazaná z obchodného registra. Naviac pri udelení plnomocenstva Advokátskej kancelárii Hudzík - Novýsedlák Partners, v.o.s. dňa 13. januára 2011 konal za žalobcu iba Kurt Kawasch ako predseda predstavenstva žalobcu. V zmysle § 243 ods. 3 Obchodného zákonníka, posledná veta, ak je pre právny úkon, ktorý robí predstavenstvo, predpísaná písomná forma, je potrebný podpis aspoň dvoch členov predstavenstva. Na tomto plnomocenstve sa za predstavenstvo nachádza iba podpis Kurta Kawascha. Ani s týmto nedostatkom sa konajúce súdy nevysporiadali.

18. K tomu, ako sa odvolací súd vysporiadal s odvolacou námietkou žalovaného (bod 13 odôvodnenia odvolania) spočívajúcou v tom, že v dôsledku zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. apríla 2020 vznikne priestor na opravu nesprávne zapísaných údajov žalobcu v obchodnom registri, dovolateľ namietal, že toto vysporiadanie nezahŕňa odpoveď na podstatné okolnosti sporu, a to či za žalobcu v tomto konaní konali oprávnené osoby.

19. V odvolaní žalovaný navrhoval vykonanie dôkazov - výsluch svedkov - E., C., ktorý odvolací súd nevykonal, čo žiadnym spôsobom ani neodôvodnil.

20. Dovolateľ zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Odhliadnuc od toho, že za žalobcu nekonala oprávnená osoba, k uplatneniu nároku na zaplatenie vymáhanej sumy došlo dňa 6. februára 2011. Ak teda súd ustálil, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil v dňoch, kedy mu mali byť uhradené ním vystavené faktúry (všetky v roku 2005), potom premlčacia doba uplynula najneskôr ku koncu roka 2009, teda celkom zjavne pred uplatnením nároku na zaplatenie danej sumy na súde. V tomto smere nemôže mať žiadnu relevanciu podanie žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu v roku 2008, pretože sa nejedná o žalobu na plnenie.

21. Dovolateľ taktiež považoval za potrebné sa vyjadriť k pôvodu sporného zápisu v obchodnom registri, na základe ktorého žalovaný poskytoval právne služby žalobcovi. Dňa 27. apríla 2005 vo veľkej zasadačke Mestského úradu v Poprade sa konalo zhromaždenie delegátov, ktoré zvolalo predstavenstvo pod vedením Mgr. C., avšak nebolo uznášaniaschopné, a tak bolo podľa Stanov družstva zvolané a konalo sa náhradné zhromaždenie delegátov, na ktorom bolo prijaté uznesenie napadnuté žalobou na Okresnom súde Poprad (sp. zn. 16 Cb/108/2005), ktoré súd určil za neplatné. Dôvodom neplatnosti bola skutočnosť, že predstavenstvo družstva nevypracovalo po 29. novembri 2001 platné zásady, podľa ktorých sa volili delegáti a ich náhradníci. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí z 24. marca 2004 skonštatoval, že od prijatia stanov platných od 29. novembra 2001 predstavenstvo družstva nevypracovalo zásady, podľa ktorých by sa volili delegáti a ich náhradníci. Taktiež po tomto období, teda po r. 2003 nebolo preukázané, že by boli vypracované a schválené platné zásady predstavenstva družstva, podľa ktorých by sa volili delegáti a ich náhradníci na zhromaždení delegátov. Predstavenstvo pod neplatným vedením Kurta Kawascha prijalo zásady pre voľbu delegátov uznesením č. 59/4/2004 na svojom zasadnutí 22. apríla 2004, na základe ktorých sa konali v období od 22. apríla 2004 do 8. septembra 2004 schôdze členských samospráv a voľby delegátov a ich náhradníkov. Krajský súd v Prešove svojím rozhodnutím vo veciach 2Cbs/6/03 a 2Cbs/8/03 určil, že uznesenia zo zhromaždenia delegátov konaného dňa 19. júna 2003 a 25. septembra 2003 sú neplatné a práve na zhromaždení delegátov 25. septembra 2003 bolo jedným z bodov programu aj voľba predstavenstva pod vedením Kurta Kawascha, ktoré tieto zásady prijalo. Na základe týchto neplatných zásad bolo prijaté uznesenie, ktoré bolo zapísané do obchodného registra s predstavenstvom pod vedením Kurta Kawascha. Dňa 26. mája 2005 sa konalo zhromaždenie delegátov žalobcu, na základe ktorého došlo k zmene zapísaných údajov až dňa 24. augusta 2005, kedy bolo zapísané predstavenstvo pod vedením Kurta Kawascha do obchodného registra so vznikom funkcie od 27. apríla 2005 alebo u niektorých členov od 28. apríla 2005. Rozsudkom sp. zn. 18Cb/48/2006 zo dňa 20. novembra 2008, potvrdeným odvolacím súdom, Okresný súd Poprad určil, že uznesenie zo zhromaždenia delegátov žalobcu konaného dňa 26. mája 2005 je neplatné, pričom následne podané dovolanie bolo zamietnuté.

22. Odvolací súd opierajúc sa o uznesenie sp. zn. 3Cob/54/2020 z 15. októbra 2020 nesprávne vyhodnotil, že uznesenia zhromaždenia delegátov konaných 19. júna 2003 a 25. septembra 2003 boli súdom vyhlásené za platné, opierajúc sa o uznesenie prijaté zhromaždením delegátov žalobcu konaných 27. apríla 2005, ktorým bol zvolený nový predseda a členovia predstavenstva žalobcu a na základe ktorého sú tieto osoby od 27. augusta 2005 zapísané do obchodného registra.

23. Dovolateľ zároveň v zmysle § 444 ods. 1 CSP navrhol, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku o tom, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8 797,69 eura s príslušenstvom. Uviedol, že počnúc dňom 1. januára 2022 žalovaný prestal vykonávať podnikateľskú činnosť a jeho jediným príjmom je starobný dôchodok. Vzhľadom na vady, ktoré vytyka konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutých rozsudkov, mal za to, že je nedôvodné, aby bol voči nemu v tomto štádiu (aj vzhľadom na podané dovolanie) vedený výkon rozhodnutia, ktorý by zásadným spôsobom zasiahol do jeho majetkových pomerov. Súčasne z tých istých dôvodov navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 444 ods. 2 CSP odložil právoplatnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

24. Dňa 20. júna 2022 bolo súdu elektronickými prostriedkami doručené vyjadrenie žalobcu k dovolaniu, v ktorom žalobca žiadal dovolanie zamietnuť. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov dovolacieho

konania. Mal za to, že konajúce súdy sa vysporiadali so všetkými relevantnými námietkami žalovaného. Uviedol, že osoby konajúce za žalobcu boli zvolené na zhromaždení delegátov dňa 27. augusta 2005, pričom ich funkcia nevznikla zápisom do obchodného registra, ale voľbou za členov orgánu. Uznesenia zo zhromaždenia delegátov zo dňa 27. apríla 2005 nikdy neboli vyhlásené za neplatné, a teda Kurtovi Kawaschovi a ďalším členom predstavenstva riadne začalo plynúť funkčné obdobie od 27. apríla 2005, na základe čoho neobstojí tvrdenie, že plnomocenstvo zo strany žalobcu bolo podpísané neoprávnenými osobami. Zároveň žalobca vyjadril nesúhlas s tvrdením, že plnomocenstvo je dvojstranným právnym úkonom a musí byť na ňom uvedené, že došlo k jeho prijatiu. Ďalej žalobca k ním uvedenému tvrdeniu, že predstavenstvo žalobcu odvíja svoje postavenie od uznesení prijatých na zhromaždení delegátov, a nie od zápisu v obchodnom registri, uviedol, že Kurt Kawasch ako predseda družstva a Ing. Štefan Péter ako podpredseda družstva odvíjajú svoje členstvo v predstavenstve od uznesení prijatých na zhromaždení delegátov zo dňa 27. apríla 2005, 29. mája 2008, 30. mája 2013 a 31. mája 2018, ktoré neboli vyslovené za neplatné, a teda predstavenstvo žalobcu pod vedením Kurta Kawascha bolo oprávnené konať za žalobcu počas celého konania. K námietke premlčania žalobca uviedol, že táto neobstojí z dôvodu, že pôvodná žaloba podaná do podateľne dňa 28. apríla 2008 bola okrem žaloby na určenie aj žalobou na plnenie, a teda nárok bol uplatnený riadne a včas.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či je dovolanie prípustné.

26. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012).

27. Pri uplatnení tézy vyplývajúcej z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej rozhodnutia súdov predstavujúce res iudicata „majú zostať nedotknuté“, je potrebné na možnosť prelomenia záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí hľadiť ako na krajnú výnimku z tejto zásady. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3Cdo/208/2014).

28. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z ustanovení § 419 a nasl. CSP, upravujúcich otázku prípustnosti dovolania, je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovení § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP).

29. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vady konania vymenované v ust. § 420 CSP sú špecifické tým, že zakladajú nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť. Vyplýva to z ust. § 431 CSP, podľa ktorého dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

30. V súvislosti s uplatnenou námietkou nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dovolací súd konštatuje, že odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 3 CSP odkázal na rozhodnutie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil. Napriek tomu, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je stručné, vyjadrené v bodoch 10, 11 a 12 rozhodnutia, z ich obsahu je zrejmé, že odvolací súd poukazuje na zápisy žalobcu v obchodnom registri a na skutočnosť, že uznesenie prijaté zhromaždením delegátov žalobcu konaným 27. apríla 2005, ktorým boli zvolení noví predseda a členovia predstavenstva žalobcu, a na základe ktorého sú tieto osoby od 27. augusta 2005 zapísané do obchodného registra, nikdy nebolo vyhlásené za neplatné. Podľa dovolacieho súdu je zdôvodnenie odvolacieho súdu v kontexte dôvodov vyjadrených v rozsudku súdu prvej inštancie dostatočné, keď podstatou pre rozhodovanie súdov bola skutočnosť zvolenia nových členov predstavenstva žalobcu, a to na základe zhromaždenia delegátov žalobcu konaného 27. apríla 2005, ako aj záver, že zmluva, ktorú žalobca uzavrel 28. apríla 2005, nebola podpísaná osobami, ktoré boli oprávnené za žalobcu konať v čase jej uzavretia.

31. K dovolacím dôvodom uvedeným v bodoch 16. a 17. odôvodnenia tohto rozhodnutia dovolací súd konštatuje, že odvolací súd v súlade s názorom súdu prvej inštancie, považoval pre posúdenie veci za relevantné, že uznesenie prijaté zhromaždením delegátov žalobcu konaného 27. apríla 2005, ktorým boli zvolení noví predseda a členovia predstavenstva žalobcu, a tieto osoby boli od 27. augusta 2005 zapísané do obchodného registra, nebolo vyhlásené za neplatné, v kontexte konaní vo veci určenia neplatnosti uznesení prijatých zhromaždením delegátov žalobcu, ktoré prechádzali uvedenému dátumu. Dovolací súd taktiež konštatuje, že zdôvodnenie súdnych rozhodnutí týkajúce sa argumentácie žalovaného, ktorý poukazuje na neplatnosť uznesení prijatých 19. júna 2003 a 25. septembra 2003, považoval za dostatočné, zrozumiteľné a logické. Vo vzťahu k argumentom dovolateľa o neplatnosti plnej moci udelennej právnomu zástupcovi žalobcu, ktorý podal žalobu, zastupoval žalobcu v konaní a robil právne úkony (zmena žaloby, späťvzatie žaloby), dovolací súd uvádza, že v čase uzavretia zmluvy dňa 28. apríla 2005, ktorej platnosť posudzovali súdy, neboli osoby, ktoré zmluvu za žalobcu podpísali (C. a Q.) štatutárnymi zástupcami žalobcu. Skutočnosti o žalobcovi zapísané v obchodnom registri neboli relevantne spochybnené, keď neexistuje rozhodnutie o vyhlásení neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia žalobcu, ktorými boli do štatutárných orgánov zvolení, a to od 27. augusta 2005 aj zapísaní ako štatutárny orgán predseda, podpredseda a členovia predstavenstva, tak ako je zápis v obchodnom registri účinný od 27. augusta 2005. Dovolateľ spochybňoval účinnosť plnej moci podpísanej za žalobcu Kawaschom, (č.l. 68 spisu), ktorou udelil Advokátskej kancelárii Hudzík - Novýsedlák Partners, v.o.s. Poprad dňa 13. januára 2011 plnú moc, ktorá je opatrená iba podpisom predsedu predstavenstva bez podpisu ďalšieho člena predstavenstva (podpredsedu alebo člena predstavenstva). K uvedenej námietke dovolateľa, (keď tvrdí, že konanie súdov trpí vadou spôsobenou v udelení neúčinnnej plnej moci) ktorú dovolateľ použil aj ako jeden z odvolacích dôvodov (bod 9 odvolania) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, dovolací súd uvádza, že v dovolacom konaní má oprávnenie preskúmať argumenty, ktoré boli predmetom odvolacieho konania, a ktoré sú premietnuté do dôvodov rozhodnutia odvolacieho súdu a vyhodnotiť, či sa odvolací súd s odvolacími argumentami dovolateľa v dôvodoch rozhodnutiach riadne vysporiadal. V konaní bolo potrebné posúdiť, či nezdôvodnenie tejto odvolacej námietky odvolacím súdom, je porušením práva dovolateľa na spravodlivý proces.

32. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

33. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez

akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v minulosti opakovane zdôraznil, že pre záver o existencii procesnej vady konania v zmysle ust. § 237 ods. 1 OSP (teraz ust. § 420 písm. CSP) nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že sa súd dopustil takej vady, ale rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (k tomu viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/6/2014, 2Cdo/609/2015, 3Cdo/409/2015, 4Cdo/143/2015, 5Cdo/238/2015, 6Cdo/30/2016, 7Cdo/371/2015, 8Cdo/34/2016).

35. Dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že postup súdu, ktorý vykazuje znaky procesnej vady konania, nemá automaticky za následok odňatie možnosti sporovej strany konať pred súdom s následkom nevyhnutného zrušenia inak vecne správneho rozhodnutia, ak týmto nesprávnym procesným postupom nedošlo k určitému rozsahu, či takej intenzite a závažnosti porušenia, ktoré by možnosť konať pred súdom strane sporu celkom odňalo, resp. ak taký procesne nesprávny postup nemal v konečnom dôsledku vplyv na vecnú správnosť výroku súdneho rozhodnutia. Opačný prístup by znamenal len formálne posudzovanie dôvodov prípustnosti dovolania, pričom dovolací súd naopak zdôrazňuje materiálne nazeranie aj na procesné práva strán v sporovom súdnom konaní. V prípade prípustnosti dovolania z dôvodu podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f) OSP (teraz § 420 písm. f) CSP) musí ísť o výnimočný prípad takeého procesného pochybenia súdu, ktoré vykazuje znaky až vady „najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém alebo vady zásadnej, hrubej a podstatnej“, prípadne ak sa zrušením napadnutého rozhodnutia má dosiahnuť náprava „justičného omylu“ (porovnaj zjednocujúce Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2/2016 z 3.12.2015 k výkladu ust. § 237 ods. 1 písm. f) OSP, publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 1/2016).

36. Dovolací súd konštatuje, že účastník má právo na riadne zdôvodnenie rozhodnutia, súčasne však konštatuje, že odvolací súd nemusí dať odpoveď na všetky argumenty odvolateľa. K porušeniu práva na spravodlivý proces zo strany odvolacieho súdu v prejednávanej veci by došlo vtedy, keby sa odvolací súd nevysporiadal s otázkou (odvolacím dôvodom), ktorá pri rozhodovaní vo veci bola kľúčová, podstatná a nosná. Uvedené námietky nemajú súvislosť so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie a odvolacím súdom. Navyiac v konaní, ktoré prebiehalo od 28. apríla 2008 (rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané dňa 22. decembra 2020 a rozhodnutie odvolacieho súdu dňa 14. októbra 2021), žalobca v konaní nespochybňoval zastúpenie Advokátska kancelária Hudzik & Partners s.r.o., plná moc zo dňa 22.3.2018, č. l. 149 spisu, ani relevanciu udelenia plnej moci Kawaschom 13. januára 2011 pre advokátsku kanceláriu Hudzik - Novýsedlák Partners v.o.s. č. l. 68 spisu. Žalobca účinnosť plnej moci udelennej (s.r.o.), č. l. 149 spisu, v súdnom konaní prebiehajúcim niekoľko rokov nespochybnil a uvedenú advokátsku kanceláriu splnomocnil dňa 9. júna 2022 aj pre dovolacie konanie (č. l. 364 spisu). Keďže podľa dovolacieho súdu táto dovolacia námietka (nevysporiadanie sa s touto odvolacou námietkou odvolacím súdom), nemala vplyv na zistený skutkový stav a právne posúdenie veci konajúcimi súdmi, dovolací súd dospel k záveru, že nezdôvodnenie tejto argumentácie v odvolacom konaní nie je porušením práva žalovaného na spravodlivý proces.

37. K dovolacej námietke týkajúcej sa nevykonania dôkazov výsluchom svedkov dovolací súd uvádza, že skutkový stav a vykonané dokazovanie nemôže byť predmetom dovolacieho konania. Dovolací dôvod žalovaného podľa § 420 písm. f) CSP spočíva v tom, že odvolací súd nezdôvodnil, prečo nevykonal výsluch svedkov.

38. Ak všeobecný súd nevykoná dôkaz navrhovaný stranou konania, hoci tento má preukazovať takú, medzi stranami konania spornú skutkovú okolnosť, ktorá je pre meritórne posúdenie žalobného nároku významná, či dokonca rozhodujúca, znemožní tým strane konania uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces (sp. zn. II. ÚS 168/2019). Dovolací súd konštatuje, že strana sporu nemá právo, aby boli súdom vykonané všetky ním navrhované dôkazy a zároveň dovolací súd nemá kompetencie hodnotiť správnosť hodnotenia dôkazov odvolacím

súdom a súdom prvej inštancie v dovolacom konaní. Na druhej strane je potrebné vždy posudzovať, či dôkaz, ktorý nebol vykonaný súdom, mal a mohol mať zásadný vplyv na skutkové zistenia a právne posúdenie veci. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na to, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

39. K porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces by došlo v prípade, keby nebol vykonaný stranou navrhovaný dôkaz, ktorý je podstatným, nosným dôkazom, a ktorý má podstatný a relevantný vplyv na rozhodnutie o podanej žalobe. Žalovaný nešpecifikoval skutočnosti, ktoré by boli relevantné pre rozhodovanie súdov v súvislosti s vykonaním výsluchov uvedených svedkov. Podľa súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, je podstatná skutočnosť, či osoby, ktoré zmluvu 28. apríla 2005 podpísali, boli oprávnené za žalobcu zmluvu podpísať a konať, a preto zápis v obchodnom registri osôb oprávnených za žalobcu konať ku dňu 28. apríla 2005 bol pre posúdenie veci relevantný. Žalovaný nepreukázal skutočnosti, ktoré mohli svedkovia svojim výsluchom objasniť, a ktoré by ovplyvnili skutkové zistenia súdov, ako i vyhodnotenie právnych argumentov strán sporu.

40. Čo sa týka námietky premlčania dovolateľa (bod 13 dovolania), dovolací súd zistil, že nebola podaná v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní. Z uvedených dôvodov sa súdy nižších inštancií touto námietkou nezaoberali.

41. Odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi, pričom preskúmava napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza vo svojom odvolaní. Za obsahové vymedzenie odvolania je vždy zodpovedný odvolateľ. Zároveň odvolací súd z úradnej povinnosti skúma vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, t. j. prihliada na tieto vady, aj keď odvolateľom uplatnené neboli. Odvolací súd je tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní, nakoľko vystupuje len ako opravný súd a jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie neboli produkované.

42. Dovolateľ tvrdil, že bolo potrebné skúmať postup, ktorý predchádzal uzavretiu zmluvy dňa 28. apríla 2005, (zasadnutia predstavenstva žalobcu, ktoré predchádzali uzavretiu zmluvy), poukazoval na genézu veci v bode 7 dovolania, kompetencie predsedu a ostatných členov predstavenstva. Zo zápisov žalobcu v obchodnom registri vyplýva, že osoby, ktoré zmluvu 28. apríla 2005 za žalobcu podpísali, neboli v čase uzavretia zmluvy oprávnené za žalobcu konať a robiť zaňho právne úkony. Zápis osôb oprávnených za žalobcu konať ku dňu 28. apríla 2005 uvedený v obchodnom registri nebol relevantne spochybný, a preto záver odvolacieho súdu vyjadrený v bode 10 odôvodnenia rozhodnutia zodpovedá údajom zapísaným v obchodnom registri k tomuto dňu. V konaní nebolo preukázané, že rozhodnutia prijaté na zhromaždeniach delegátov žalobcu, ktoré predchádzali zhromaždeniu konanému 27. apríla 2005 o 20.00 hod., mali vplyv na zápis štatutárnych orgánov žalobcu v obchodnom registri.

43. Dovolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zodpovedá právu žalovaného na spravodlivý súdny proces, keď toto rozhodnutie je dostatočne zdôvodnené, riadne reflektujúce na odvolacie námietky žalovaného, súčasne poukazujúce na správnosť záverov rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie sú aj pre dovolací súd zrejmé a zrozumiteľné dôvody, na základe ktorých konajúce súdy rozhodli.

44. Z uvedeného vyplýva, že dovolanie nie je procesne prípustné, a preto ho dovolací súd v zmysle § 447 písm. c) CSP odmietol.

45. Vzhľadom na to, že dovolací súd dovolanie odmietol, je neopodstatnený návrh dovolateľa na odklad vykonateľnosti a právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 444 ods. 1 a 2 CSP a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

46. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému ako neúspešnej strane (§ 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

47. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.